

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **D., spol. s r. o.**, K.B.K., IČO: X. proti žalovanému: **C., a. s.**, U.B., IČO: X., zastúpený Advokátska kancelária R.-S., s. r. o., R.B., IČO: X., za účasti vedľajších účastníkov na strane žalovaného: **I/ S.-M.S.**, M.B., IČO: X., zastúpený: JUDr. M.K., advokát, G.B., **2/ T., a. s.**, Š.B., IČO: X., zastúpený: JUDr. O.K., advokát, Z.B., **o zaplataenie 286 515,50 eur s príslušenstvom**, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 25. mája 2011, č. k. 17Cb 119/2003-417, takto

r o z h o d o l:

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 25. mája 2011, č. k. 17Cb 119/2003-417 sa **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nepripustil, aby do konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 17Cb 119/2003 vstúpila spoločnosť T., spoločnosť s ručením obmedzeným, V.D.N., IČO: X. (ďalej len „T.“) ako žalovaný 2/.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že pôvodný žalobca Ing. Š.M. sa žalobou zo 17. decembra 2003 domáhal voči žalovanému náhrady škody v sume 10 000 Sk s príslušenstvom. Na základe postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania, súd rozhodol o zmene účastníkov konania a na stranu žalobcu vstúpil súčasný žalobca. Na základe návrhu žalobcu súd prvého stupňa pripustil zmenu žalobného návrhu tak, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 8 631 566 Sk s príslušenstvom. Súd prvého stupňa poukázal na § 92 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“).

Súd prvého stupňa po preskúmaní návrhu na vstup ďalšieho účastníka na stranu žalovaného dospel k záveru, že v danom prípade ide o rozporné záujmy spoločnosti T. so záujmami žalovaného, čoho dôkazom sú prebiehajúce súdne konania na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 17Cb 115/2003, kde sa spoločnosť T. domáha voči žalovanému náhrady škody na tom istom základe, ako v tomto konaní a súčasne spoločnosť T. spoločne s právnym predchodcom žalobcu vedie súdne konanie pod sp. zn. 17Cb 122/2003 voči žalovanému. Ak by bolo uvedenému návrhu vyhovené, súd prvého stupňa dospel k záveru, že pripustenie vstúpenia spoločnosti T. ako účastníka konania na strane žalovaného v 2/ rade, ktorí nezdieľajú rovnaké názory na podstatu konania, by si vynútilo potrebu vykonania ďalšieho dokazovania, čo by viedlo k neopodstatnenému a neodôvodnenému predlžovaniu konania. Súd považuje krok žalobcu za účelový v snahe oddialiť rozhodnutie vo veci samej a zmariť konanie. Podstata nároku žalobcu, ktorý uplatňuje voči žalovanému a voči spoločnosti T., je totiž rozdielny a nie je dôvod riešiť dva rozdielne nároky v jednom súdnom konaní.

Proti napadnutému uzneseniu podal žalobca odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) O. s. p., podľa ktorého napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Uviedol, že je dispozičným právom žalobcu určovať okruh žalovaných. Aj po začatí konania mu toto právo zostáva zachované, je len oslabené tým, že ak chce rozšíriť okruh účastníkov o ďalších žalobcov, môže tak urobiť len so súhlasom súdu. Pokiaľ žalobca podá návrh súdu o pripustenie ďalšieho účastníka na strane žalovaného, je to riziko žalobcu, že v konaní proti ďalšiemu žalovanému nebude úspešný a bude musieť znášať následky neúspechu v konaní v podobe náhrady trov konania, ktoré bude musieť žalovaným nahradiť. Podľa názoru žalobcu súd prvého stupňa v tomto štádiu nemôže konštatovať, že krok žalobcu je účelový v snahe oddialiť rozhodnutie vo veci samej a zmariť konanie. Najmä nie po tom, keď žalobca už bol v konaní raz úspešný a súd prvého stupňa rozsudkom zo 7. marca 2007 žalobe vyhovel. K záveru súdu prvého stupňa, že sa v danom prípade jedná o rozporné záujmy spoločnosti T. so záujmami žalovaného, čoho dôkazom sú prebiehajúce súdne konania pred Krajským súdom v Bratislave, uviedol, že žalobcu predsa nemusí zaujímať, či žalovaní medzi sebou vedú súdne spory. Žalobca požaduje od súdu rozhodnutie, či ním označení žalovaní budú súdom zaviazaní zaplatiť mu náhradu škody. Ak súd rozhodne, že žalovaní nie sú povinní zaplatiť, žalobca bude rozhodnutie súdu rešpektovať a znášať dôsledky podania žaloby.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že žalobca v odôvodnení odvolania uviedol, že je jeho dispozičným právom určovať okruh žalovaných. Toto dispozičné právo však napadnutým uznesením nebolo obmedzené ani porušené. Súd má v zmysle § 92 ods. 1 O. s. p. právo rozhodovať o tom, či vstup ďalšieho účastníka do konania povolí alebo nie, pričom tak súd nerobí na základe ľubovôle, ale po dôkladnom zvážení opodstatnenosti návrhu na pristúpenie ďalšieho účastníka do konania a následkov, ktoré toto pristúpenie môže spôsobiť. Keďže sa jedná o oprávnenie súdu rozhodovať, ktoré je ustanovené zákonom, nemôže toto zákonné oprávnenie súčasne spôsobiť porušenie dispozičného práva žalobcu. Ide o zákonné obmedzenie dispozičného práva, ktoré je súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu. Rozhodovacie právo súdu má eliminovať podávanie neopodstatnených návrhov na pristúpenie ďalších účastníkov do konania, v dôsledku čoho je súd nielen oprávnený, ale aj povinný zaoberať sa všetkými okolnosťami, ktoré môžu jeho rozhodnutie ovplyvniť. Je nepochybné, že protichodné záujmy spoločnosti T. sú podstatnou okolnosťou pre rozhodnutie súdu o návrhu na pristúpenie ďalšieho účastníka do konania. Ak má žalobca za to, že jeho nárok na náhradu škody voči spoločnosti T. je oprávnený, môže sa svojho nároku voči tejto spoločnosti domáhať v samostatnom konaní. Pristúpenie spoločnosti T. do konania na strane žalovaného ako žalovaný 2/ je neopodstatnené a rozhodne by bolo v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania a viedlo by k neodôvodnenému predlžovaniu konania a vymoženiu práva. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

Vedľajší účastník v 2/ rade na strane žalovaného, spoločnosť T., a. s. vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že v prípade rozšírenia pôvodného návrhu proti ďalšiemu subjektu bude nevyhnutné, aby súd začal nové dokazovanie aj vo vzťahu k novému subjektu konania. Podľa názoru vedľajšieho účastníka, umožnenie vstupu ďalšieho účastníka do konania je vzhľadom k dĺžke konania a stavu, v ktorom sa nachádza, v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania. Žalobca má možnosť uplatniť si svoj nárok voči novému subjektu - spoločnosť T. - samostatnou žalobou, a preto nie je dôvod, aby vstupoval do tohto konania. Spoločnosť T. vystupuje v pozícii navrhovateľa v konaní s rovnakým predmetom konania, vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 17Cb 115/2003. Rovnako sa domáha vyplatenia od žalovaného náhrady škody z dôvodu, že nevykonala opravu v evidencii cenných papierov, čím mu mala vzniknúť škoda titulom následne nevyplatených dividend spoločnosti T., a. s. Je teda zrejmé, že záujmy žalobcu a spoločnosti T. sú totožné. V prípade, ak by súd návrhu na vstup ďalšieho účastníka do konania vyhovel, vznikol by stav, keď argumentačné tvrdenia

účastníkov, vystupujúcich na jednej strane a sporu, budú vzájomne si odporujúce. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Vedľajší účastník v 1/ rade S.-M.S. vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa pridrižiava svojej predošlej argumentácie a napadnuté rozhodnutie považuje za správne. K odvolaciemu dôvodu uvedenému žalobcom - nesprávne právne posúdenie veci uviedol, že súd môže rozhodovať v konaní autonómne a pokiaľ je jeho rozhodnutie v súlade so zákonom, nemôže ísť o nesprávne právne posúdenie veci. Ustanovením § 92 ods. 1 O. s. p. je dispozičné právo žalobcu obmedzené a podmienené práve rozhodnutím súdu, pričom je na zvážení súdu, či rozšírenie okruhu účastníkov považuje za správne, hospodárne a racionálne. Práve fakt, že v tomto konaní už došlo k vydaniu rozhodnutia v merite veci, ktoré bolo rozhodnutím Najvyššieho súdu SR zrušené, je jedným z dôvodov správnosti nepripustenia vstupu ďalšieho účastníka do konania. Predmetné konanie proti žalovanému trvá od roku 2003, prebehlo celé štádium dokazovania. Ak by mal v súčasnosti súd rozhodovať o ďalšom nároku na náhradu škody voči novému účastníkovi konania, pričom právny základ takéhoto nároku zatiaľ vôbec nie je z návrhu žalobcu zrejmý, určite dôjde k podstatnému oddialeniu vynesenia konečného rozhodnutia vo veci. Žalobca môže podať samostatný návrh voči spoločnosti T. a domáhať sa náhrady škody v osobitnom konaní. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie žalobcu podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti napadnutého uznesenia, ktorým súd prvého stupňa nepripustil vstup spoločnosti T. do konania na strane žalovaného ako žalovaný 2/.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca podaním z 20. apríla 2011 rozšíril svoj návrh proti ďalšiemu žalovanému, a to spoločnosti T.. Tento svoj návrh odôvodnil tým, že aj spoločnosť T. svojim konaním spôsobila, že žalobca bol nútený začať toto súdne konanie a domáhať sa náhrady škody z titulu nevyplatených dividend za rok 2002 v zmysle navrhovaného petitu. Uviedol, že súhlas žalovaného v 2/ rade (T.) v zmysle § 92 ods. 1 O. s. p. nie je potrebný. Žalovaný a vedľajší účastníci so vstupom spoločnosti T. do konania nesúhlasili a boli názoru, že vstupom spoločnosti T. do konania dôjde k predlžovaniu sporu a záujmy žalovaného a spoločnosti T. sú protichodné.

Podľa § 92 ods. 1 O. s. p. na návrh účastníka môže súd pripustiť, aby do konania vstúpil ďalší účastník. Súhlas toho, kto má takto do konania vstúpiť, je potrebný, ak má vystupovať na strane navrhovateľa.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, súd môže po začatí konania na návrh účastníka pripustiť, aby do konania vstúpil ďalší účastník, a to na strane navrhovateľa alebo odporcu. Toto ustanovenie vychádza z rešpektovania dispozičnej zásady v občianskom súdnom konaní. Táto zásada sa prejavuje aj v tom, že ak má do konania vstúpiť účastník na strane navrhovateľa, je potrebný jeho súhlas. Súhlas účastníka, ktorý má vystupovať na strane odporcu, nie je potrebný. Zákon nestanovuje dôvody, za splnenie ktorých má vstup ďalšieho účastníka do konania pripustiť alebo nepripustiť. Bude to záležať od úvahy súdu, vzhľadom na konkrétne skutočnosti v danom konkrétnom prípade. Podľa judikatúry súd spravidla nepripustí vstup ďalšieho účastníka do konania, ak by pripustenie bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti, ak predmet konania nesúvisí s osobou, ktorá má do konania vstúpiť, ak navrhovateľ nešpecifikoval, čoho sa mieni domáhať proti osobe, ktorá má do konania vstúpiť.

V danom prípade súd prvého stupňa dospel k správnejmu záveru, keď vstup spoločnosti T. do konania na stranu žalovaného nepripustil.

Žalovaný v predmetnej veci nešpecifikoval, čoho sa mieni domáhať proti spoločnosti T.. V návrhu na vstup ďalšieho účastníka do konania uviedol, že spoločnosť T. svojim konaním spôsobila, že navrhovateľ začal toto súdne konanie, že nevyužila všetky dostupné právne prostriedky, ktoré mala k dispozícii, aby u žalovaného zabezpečila zapísanie právneho predchodcu navrhovateľa do zoznamu akcionárov, ktorý vedie žalovaný. Z tohto tvrdenia žalobcu nie je zrejmé, na akom skutkom základe sa voči spoločnosti domáha náhrady škody. Rovnako nešpecifikoval konanie spoločnosti T., na základe ktorého žalobcovi vznikla škoda. Pripustenie spoločnosti T. by si v danom štádiu konania vyžiadalo vykonanie úplne nového dokazovania a opätovné vykonanie už doposiaľ vykonaných dôkazov vo vzťahu k spoločnosti T.. Vykonanie takéhoto dokazovanie nie je účelné, vzhľadom aj na skutočnosť, že súd prvého stupňa už v predmetnom konaní raz rozhodol, avšak jeho rozhodnutie bolo odvolacím súdom zrušené. Je potrebné prihliadnuť aj na dĺžku predmetného konania, ktoré prebieha od roku 2003. Pripustenie spoločnosti T. ako ďalšieho účastníka, ako žalovaného 2/ do konania, by bolo nepochybne v rozpore so zásadou hospodárnosti a rýchlosti konania podľa § 6 O. s. p. Rovnako sa odvolací súd stotožnil aj so záverom súdu prvého stupňa, že záujmy spoločnosti T. a žalovaného sú protichodné vzhľadom na prebiehajúce súdne konania na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 17Cb 115/2003, kde sa spoločnosť T. domáha voči žalovanému

náhradu škody na tom istom skutkovom základe ako žalobca voči žalovanému a súčasne spoločnosť T. spoločne s právnym predchodcom žalobcu vedie súdne konanie pod sp. zn. 17Cb 122/2003 voči žalovanému. Je potrebné uviesť, že z nálezů Ústavného súdu SR z 11. decembra 2007, č. II.ÚS 159/07-37 okrem iného vyplýva, že predmetné akcie boli nadobudnuté v exekúcii, išlo o spoločnosť T. a 110 ks akcií. V tom istom exekučnom konaní nadobudol 46 ks akcií i právny predchodca žalobcu. Z toho vyplýva, že záujmy žalobcu a spoločnosti T. sú totožné. Tvrdenie žalobcu, že ide o jeho riziko, že v konaní proti ďalšiemu účastníkovi nebude úspešný a bude znášať následky neúspechu, nie je vo vzťahu k predmetnému konaniu opodstatnené. Žalobca môže spoločnosť T. žalovať v novom samostatnom konaní a v prípade neúspechu znášať následky neúspechu. Tvrdenie žalobcu, že je jeho dispozičným právom určovať okruh účastníkov a zostáva mu zachované aj po začiatku konania, je len oslabené, že treba súhlas súdu. Nemožno dispozičné právo žalobcu povyšovať nad zásadu hospodárnosti a rýchlosti konania a tým predlžovať predmetné konanie a zvyšovať trovy ostatných účastníkov konania. Dispozičné právo žalobcovi nezaniklo, kedykoľvek môže žalovať spoločnosť T. v samostatnom konaní.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. mája 2012

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová